

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SN Wiesław Kozielowicz

w sprawie zażaleń pełnomocników pokrzywdzonych **J. K. i S. D.**
po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 24 października 2023 r.
wniosku zawartego w postanowieniu Sądu Okręgowego w Koszalinie
z dnia 28 sierpnia 2023 r., sygn. akt II Kp 460/23,
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**uwzględnić wniosek i sprawę Sądu Okręgowego w Koszalinie,
sygn. akt II Kp 460/23, przekazać do rozpoznania Sądowi
Okręgowemu w Kaliszu.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 czerwca 2023 r. prokurator Prokuratury Okręgowej w Gorzowie Wielkopolskim umorzył śledztwo w sprawie o czyny kwalifikowane z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.; z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.; z art. 286 § 1 k.k., których to sprawcami mieli być ustalení prokurator Prokuratury Rejonowej w K.: X. Y. oraz dwójka . adwokatów: D. P. i K. W.

Z wydanym w sprawie postanowieniem nie zgodzili się J. K. i S. D., którzy - poprzez swoich pełnomocników - złożyli na nie zażalenia.

Zażalenia te zostały przekazane przez Prokuraturę Okręgową w Gorzowie Wielkopolskim do Sądu Okręgowego w Koszalinie celem ich rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Okręgowego w Koszalinie jest zasadny.

Przepis art. 37 k.p.k. pozwala na wyjęcie sprawy spod rozpoznania sądu miejscowo właściwego w razie zaistnienia przesłanki w nim wskazanej, to jest wtedy, kiedy w grę wchodzi dobro wymiaru sprawiedliwości. Co należy rozumieć pod tym pojęciem, ustawa nie wyjaśnia, niemniej w judykaturze ugruntowany jest pogląd, że chodzi tu o konieczność eliminowania sytuacji mogących wywołać u stron lub w opinii społecznej przeświadczenie o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 1999 r., sygn. akt III KO 98/99, Prokuratura i Prawo 2000, nr 3, poz. 7). O zaistnieniu takich okoliczności można np. mówić wtedy, gdy stroną w postępowaniu jest osoba znana sędziom właściwego do rozpoznania sprawy sądu, z racji ścisłych, mających charakter bezpośredniej współpracy, kontaktów o charakterze zawodowym i takie okoliczności niewątpliwie istnieją w przedmiotowej sprawie.

Jak wskazano we wniosku prokurator Prokuratury Okręgowej w Gorzowie Wielkopolskim umorzył śledztwo w sprawie o czyny, których sprawcami mogli być (stosownie do treści zeznań skarżących) prokurator Prokuratury Rejonowej w K. oraz dwójka . adwokatów. Faktem jest, że wskazany prokurator od wielu lat pozostaje zawieszony w czynnościach służbowych w związku toczącym się przeciwko niemu postępowaniem karnym (sprawa ta - z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości - przekazana została do Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku), jednak przedtem występował jako oskarżyciel publiczny w sprawach toczących się przed Sądem Okręgowym w K., Sądem Rejonowym w K. czy też okolicznymi sądami. Z kolei adwokaci, co do których odnoszą się zeznania J. K., mają swoje siedziby w K. i uczestniczą w wielu postępowaniach toczących się w wydziałach Sądu Okręgowego w Koszalinie. Nie bez znaczenie pozostaje również fakt, że postępowanie przygotowawcze prowadzone było od samego początku przez jednostkę inną niż wynikałoby to z właściwości miejscowej. Już na etapie postępowania przygotowawczego dostrzeżono bowiem, że nie powinno ono toczyć się w K. W tej sytuacji rozpoznanie niniejszej sprawy przez Sąd Okręgowy w Koszalinie mogłoby wywołać (nawet nieuzasadnione) wątpliwości, co do zdolności sędziów do zachowania bezstronności w sprawie.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy, na mocy art. 37 k.p.k., przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Kaliszu.

[ał]